

PAKSI ATOMERŐMŰ DOLGOZÓINAK SZAKSZERVEZETE

Mi újság?

a PADOSZ -nál

XIII. évfolyam, 9. szám

2009. november

Korrekttség mínusz - avagy hol húzódik meg a tisztesség határa?

Munkánkat nem a gépek világában, a számok tengerében végezzük, nem is az elméletek kiigyalása teszi ki napjaink nagyobb részét. Szerencsére sok emberrel találkozunk a PADOSZ irodában, sokféle viselkedést tapasztalunk meg tagjaink részéről, bekukkantanak hozzánk szimpatizánsok is. Vannak általunk „gyöngyszemek”-nek nevezett esetek, melyek megesnek olykor-olykor, és a végén címlapcikk lesz belőlük. Háromféle jelenséget gyűjtöttem csokorba. Ítélje meg a tanulságokat mindenki belátása szerint.

Szerencsére egyre ritkábban találkozunk a nyugdíjba vonuló tagunk „leszámolósa” előtti kilépéssel szervezetünkől. Miért teszem ezt szóvá? Azért, mert van, aki úgy gondolja, ha 1-2 hónappal a nyugdíjba vonulás előtt kilép, nem kell a nyugdíjba menetelkor megkapott, igen szép nyugdíjba vonulási csomagból szakszervezeti tagdíjat fizetni. Van, aki ezt tudja fokozni, mégpedig ha tisztségviselőként teszi ezt meg! Nem velem szemben tisztességtelen a cselekedet, hanem elsősorban tagtársainkkal, másodsorban a szervezetünkkel. Miért is kap a nyugdíjba menő komoly értéket, képviselő ajándékot? Hát azért, hogy kompenzáljuk azt a levonást, amit egyébként az állam feneketlen zsebébe utalna át, ha nem lenne szakszervezeti tag. Minősített eset, megdöbbenek, amikor ilyet tapasztalok. Erősebbek vagyunk az ilyen taggal, tisztességviselővel? Nem, csak többen, ami nem válik a szervezetünk javára. Ne is említsem, hogy a tisztességes összeghez azért juthat hozzá, mert van szakszervezet, mely nagy nehézségek árán őrzi azt a Kollektív Szerződést, amely e szép távozási csomagot biztosítja.

Az aktív tag kilépése, ha nem is érthető, de elfogadható számomra, ha az korrektül történik. Úgy, ha feljön az illető az irodára és kitöltve a kilépési nyilatkozatot elköszönünk egymástól azzal a kérdéssel, mi juttatta arra a döntésre, hogy kilép? Igen, számunkra fontos az, hogy kapjunk visszajelzést arról, *ha* hibát követtünk el, hogy javítani tudjuk. Az pedig természetes dolog szerintem, hogy igyekszünk bizonytalan, sokszor meg nem fogalmazott álláspontját befolyásolni, maradásra bírni. Azzal a magatartással nem tudunk mit kezdeni, amikor közvetlenül a munkáltatónak nyilatkozva szünteti meg a tagdíjlevonást, megszüntetve ezzel tagságát. Nem kímélve a fáradságot kiállunk az egyén érdekeiért, de időközben kiderül, hogy nem méltánytalanság történik vele, hanem teljesíthetetlen elvárás fogalmaz meg. Vannak jogszabályok, melyeket a parlamentben alkotnak, azok befolyásolása, átírása nem feltétlen egy helyi szakszervezet feladata, de semmiképpen nem megy egyik napról a másikra. Amikor erről tájékoztatom, azzal köszöni meg, hogy ilyen személytelen módon kilép.

Végül, de nem utolsó sorban vannak, akik olyan feltételekhez kötik a szakszervezeti tagságukat, melyek megvalósulásához maguk sem fűznek reményeket. Amikor mégis teljesül, újabb, még lehetetlenebb óhaj kerül a kívánságlistára, hogy elkerülhető legyen a korábbi ígéret – a belépés és további tagok beszerzése. Jelentem a PADOSZ tagjainak, hogy az összefogásunk eredményeként elért általános heti 36 óra kedvezményezettjei köréből egyetlen új belépőt sem regisztráltunk. Úgy gondolom, a szakszervezet vezetőivel szemben jogos elvárás, hogy a tagok érdekeit képviseljék, és nem az igen alacsony szervezettséggel rendelkező csoportok kívánságait helyezzék a feladatlista élére.

Nem célozva egyik említett esetre sem - Átgondoljuk néha azt, hogy mikor, hol, kivel szemben vétünk a korrektesség, a szolidaritás íratlan szabályai ellen? A tisztességes viselkedés miért okoz néha hátrányt? Miért lesz a tisztességtelenség elfogadott társadalmi szokás?

Meggyőződéseim, és tapasztalatom, hogy közösségünk erős és egységes, alapkérdésekben nincs vita. Bizonyítja ezt az is, hogy taglétszámunk nemhogy csökken, éppen ellenkezőleg, gyarapodik. Ennek ellenére néha kibuggyan az emberből néhány ilyen gondolat.

Lőrincz László

Karácsony Szilárd: MUNKAKÖNYV (folytatásokban)

/14/

Társadalmi szintű ellenőrzés

Az állam folyamatosan szigorítja az adózási szabályokat, hogy hozzájuthasson az őt megillető bevételekhez. A központi törekvések ellenére, nemzetközi mércével is magas nálunk a szürke és feketegazdaság aránya. Azaz még mindig nagyon sok jövedelmet sikerül eltitkolni nemcsak az állam, hanem a gazdaság egyéb szereplői, történetesen a munkavállalók elől is.

Véleményem szerint, ez az egyik legnagyobb oka annak, hogy ma Magyarországon olyan kirívóan nagyok a jövedelemkülönbségek.

Ugyanakkor, ha valaki készítené egy felmérést arról, hogy azoknál a cégeknél, ahol működik szakszervezet, és azoknál, ahol nem, mekkora a jövedelem-eltitkolás aránya, ugyancsak meglepődne. A tapasztalat azt mutatja, hogy a szakszervezetek jelenléte meggátolja az állam egyik legnagyobb bevételeit jelentő személyi jövedelemadóval való visszaéléseket. Hiszen Te is sok példát tudnál felsorolni, olyan munkahelyekről, ahol a minimálbéren, vagy egy kicsit a fölött bejelentett munkavállalókat egyéb, adó alá nem eső pénzekkel fizetik ki. Lehet, hogy már Te is dolgoztál, vagy most is ilyen helyen dolgozol? Ez egy tipikus egyéni megoldás. És mi lesz, ha megbetegszel, vagy kirúgnak?

A társadalmi ellenőrzés nem csak gazdasági tekintetben fontos. A szakszervezetek ugyanis emberjogi civil szervezetek is. Olyan, pénzben ki nem fejezhető értékekért is küzdenek, mint például az egészséghez, a művelődéshez és a nyilvánosság szabadságához való jogok. Ebbéli tevékenységükkel a hatalmon lévők döntéseit tudják társadalmi ellenőrzés alá vonni. Így váltak szakszervezetek a demokratikus társadalmi rend nélkülözhetetlen részévé. Az általunk igazán irigyelt skandináv országban ez a „társadalmi ellenőrzés” évtizedek óta jól működik. Sőt, megkockáztatom: *ez a társadalmi jólét egyik alapja*. Ezzel szemben nálunk a szakszervezeteket a rendszerváltozás idején megpróbálták szétzilálni. De mielőtt mást hibáztatnék én is, azért tették, mert megtehették. Rajtunk a sor, hogy ezen a helyzeten közös erővel változtassunk.

Ha megszűnnének a szakszervezetek, akkor sokkal több embernek hiányoznának, mint ahányan ma tagok. Ez azért van, mert ma többen élvezik az általuk kiharcolt előnyöket, mint ahányan hajlandók erkölcsileg és anyagilag tagként tenni önmagukért.

A villamos energia-szolgáltatók bejelentett áremeléseiről - Számok tükrében

November 1-től a külföldi tulajdonban levő áramszolgáltatók a lakossági áram árát 1,3 és 6,2% közötti értékekkel emelik. A hazai lakosság számára ez önmagában is baj, de különösen lehangoló akkor, ha egy évtizedre visszamenőleg vizsgáljuk a hazai áramár-változások trendjét az EU-hoz viszonyítva.

1996. és 2004. között az EU-ban a lakossági áram ára egyetlen euró-centtel sem változott, miközben Magyarországon két és félszeresére emelkedett. 2007. és 2009. között a frankfurti áramtőzsdén az áram ára 27, Magyarországon a lakossági fogyasztói ár 124%-kal emelkedett.

A bejelentett áremelés legfőbb indokai:

- az áram beszerzési ára csak a felét teszi ki a végső fogyasztói árnak,
- a szolgáltatók bevétele nem fedezte a miniszteri rendeletben garantált 1,9 Ft/kWh árrest,
- a szolgáltatóknak folyamatosan növekvő mennyiségben kellett átvenniük úgynevezett „zöld” áramot (2003-ban a teljes mennyiség 10, 2008-ban 17%-a).

A szolgáltatók haszna annál nagyobb minél olcsóbban szerzik be az áramot, ellentétben az első indoklásban „csak” kitétellel jelzett logikával. A lakossági számlákból kiderül, hogy az energia díj mindössze 39%-a a fizetendő végösszegnek, vagyis a szolgáltatóknak az 1,9 Ft/kWh árrest eléréséhez az összes rendszerhasználati díjba, a fogyasztói ár 4,2%-át kellett beépíteniük.

A tervezett áremelés előtt kiadott, 22 díjtételből álló számlákból képtelenség megállapítani, hogy a szolgáltatók hol vesztik el a miniszteri rendeletben garantált árrest bizonyos hányadát. Hasonló képtelenségnek tartjuk három tizedes-jegy pontossággal mérni (de még számolni is) az egyes díjtételeket.

A fogyasztók törvény adta joga megtudni, hogy a rendszerhasználati díjak mely tételeiből áll össze az áremelés. Az indokok alapján kizárt, hogy az emelés az áram árának végösszegére és ne csak a rendszerhasználati díjra vonatkozzon.

2009-ben a frankfurti áramtőzsdén **10,45 Ft**-ért lehet venni **1kWh** áramot (275 Ft/€ árfolyammal számolva).

A Paksi Atomerőműben termelt áram önköltsége ugyanennyi, amit a magyar fogyasztók a tervezett emelés előtt 45,5 Ft-ért kaptak a szolgáltatóktól. A két adatból következik, hogy Magyarországon a szolgáltatók a lakossági fogyasztói ár 23%-áért juthatnának az áramhoz. Ebből úgy lesz a korábban említett 39%, hogy nekik az MVM a paksi önköltségnél egy kissé drágábban, 18 Ft-ért ad 1kWh áramot. A különbség csak átfolyik az MVM könyvelésén, és sajnos az ugyancsak külföldi tulajdonban levő erőművek nyereségét hizlalja. Egy szóval, nem csak a drága „zöld” áramot kell okolni az áremelésért, hanem azokat az erőműveket és szolgáltatókat, akik Magyarországon négyszer-ötször nagyobb nyereségre (15-25%) tesznek szert, mint a saját országukban (3-5%). Nekik tudniuk kellett, hogy egy olyan piacra lépnek be, ahol a fogyasztók jóvedelmét nem kötötték a nemzetközi trendekhez, így a részükről irreális elvárás, hogy az energia ára viszont kövesse a nemzetközi árváltozásokat.

A frankfurti tőzsdei áramárak 2007. és 2008. között 1,8-szorosára emelkedtek, majd rövid egy év alatt gyakorlatilag a 2007. évi szintre estek vissza. Ilyen nagymértékű ingadozás sem a termelési, sem a szolgáltatási költségek változásával nem indokolható, pusztán a kereskedők és tőzsdeguruk kapzsiságával magyarázható. A lakossági fogyasztói árak ilyen nagymértékű lengetése is elfogadhatatlan lenne.

Az indokok közül érdemes megemlíteni a „zöld” áram magas árának szerepét az emelés mértékében. A környezetvédő „ZÖLDEK” elgondolkodhatnak ezen, amikor olyan vehemensen támadják az atomenergiát.

Prof. Dr. habil
Bogács János

Kedvezményel rendelkezők figyelmébe!

Előre bocsátandó, hogy az iparági kedvezményesek körében többségében nem villamos szakemberek vannak. (pl. más szakmájú emberek, ill. sok özvegyi jogon részesülő házastárs stb.)

Az Ő részükre szeretnénk tájékoztatást nyújtani:

- Akinek van csúcsidő kizárásos (éjszakai) mérője, és azon sokat fogyaszt, ellenben a nappali mérőn kevesebbet, annak érdemes átkötni, átkötni a fogyasztó berendezést a kedvezményes nappali mérőre. Kb. 10 Ft különbség van.
- Ha a nappali mérő ehhez kis teljesítményű, akkor lehet nagyobbat kérni az egyetemes szolgáltatótól (helyileg illetékes áramszolgáltató). Jelenleg 3x10 amper mindenkit megillet. Ennél nagyobb értéket amperenként vásárolni kell!
- Az átkötést csak a szolgáltató megbízott munkatársa végezheti el! A beadott kérelem (kitöltött űrlap) engedélyezése után lehet az átkötést elvégeztetni.
- Jelenleg országos gyakorlat az évenkénti leolvasás, és az előző évi fogyasztás alapján számított átalányfizetés. A nyugdíjasoknak egységesen az év végén, decemberben olvassák le az éves fogyasztást. Ennek alapján a következő év elején küldik ki az átalánydíjra vonatkozó ajánlatot. Nem vagyunk kötelesek elfogadni, ha úgy látjuk, hogy a tárgyi évben más lesz a fogyasztott árammennyiség. (pl. tudjuk, hogy elutazunk hosszabb időre, vagy változott a fűtendő helyiségek száma stb).

Az ajánlat kiküldése után a számlánkon szereplő telefonszámon felhívjuk az ügyfélszolgálatot, és a partnerszám bemondása után módosíthatjuk az adott tárgyévi átalányunk nagyságát (csökkenteni és növelni is lehet szükség szerint). A módosítást, ha lehet, kWh-ban tesszük meg. Az ügyintéző ezt számítógépre viszi, és ezután így jön a számla az új összeggel. Ha nem módosítunk, akkor jóváhagyottnak tekintik az ajánlatot a szolgáltatók.

Természetesen a fentieket nem a villamos képzettségű kollegák kioktatására részleteztük, hanem a nyugdíjas tagtársaink segítésére.

Kérünk is minden hozzáértőt, hogy a környezetében, látókörében élő laikusoknak segítsenek tanáccsal, űrlap kitöltéssel és a fentiek elmondásával!

Ez is érdekvédelem, és sok a rászoruló. Aki teheti, segítsen, mert évi 40-50 000 Ft-ot is megtakaríthat egy-egy kisnyugdíjas ember, ha az olcsóbb tarifát használja!

Vida György
PADOSZ Nyugdíja Tagozat
vezető helyettese

Ünnepi köszöntő

2009. november 12-én az Atomerőmű Nyugdíjas Klubjában tartandó ünnepi rendezvényen a PADOSZ elnöke, Lőrincz László és Weisz Mátyás elnökhelyettes köszöntötte a 2009. évben nyugdíjba vonulókat - akik továbbra is megtartották a szakszervezeti tagságukat-, valamint a több mint öt évtizedes tagságukat betöltött szakszervezeti tagokat. A PADOSZ elnöke, köszöntő beszédében elismerését fejezte ki az eddig végzett lelkiismeretes munkájukért, kiállításukért, szolidáris magatartásukért, amit hosszú éveken keresztül tanúsítottak. Az összefogásnak, mint PADOSZ tagok tevékeny részesei voltak. A most nyugdíjba vonuló szakszervezeti tagok a jeles ünnep alkalmából átvették a PADOSZ ajándékát, egy kristály pohárkészletet.

Öt évtizedes tagságukat betöltő idősebb szakszervezeti tagjainak - megköszönve a hűséget és kitartást - a szeretet jeléül kézfogással, baráti öleléssel, nagymama korú asszonyoknak puszival - virággal együtt - adta át Lőrincz László és Weisz Mátyás a jubileumi emléklakettet és a tárgyjutalmat. Az ajándékok átadása után a vezetőség vendégül látta a meghívottakat.

A meleg étel elfogyasztása után- beszélgetés kapcsán- a több évtizedes erőműi események, emlékek is szóba kerültek. A kellemesen eltöltött idő után, búcsúzáskor- kissé elérzékenyülve- köszöntünk el egymástól jó egészséget, boldogságot kívánva mindenkinek, azzal az ígérettel, hogy tavasszal- közgyűléskor- újból találkozunk. A távolban lakókat, személygépkocsival vittük vissza otthonukba.

Emléklakettel kitüntetett PADOSZ tagok:

Bencze János (1948), Kákai József (1952), Németh Bálint (1953), Weisz Jánosné (1953), Czinege János (1954), Radványi Antalné (1956), Vida György (1957), Hagyó István (1958), Vajda Jánosné (1958), Majoros János (1958), Mérges Miklós (1960), Mérges Miklósné (1960), Varga Istvánné (1960), Virtin Ferenc (1960).

Vajda Jánosné, Bencze János és Kákai József betegségük miatt az ünnepi rendezvényen nem tudtak részt venni. Pár nappal később a beteg nyugdíjas társunkat otthonukban felkerestük – minél előbbi gyógyulást, egészséget kívánva- köszöntöttük, majd átadtuk elismerő szavakkal a jubileumi emléklakettet és a tárgyjutalmat.

Majoros János

A X. Jubileumi PADOSZ Bál...

A 20 éves a PADOSZ jubileumsorozat kimagasló eseménye volt a már hagyományosnak tekinthető bál. A bálra 2009. november 7-én a megszokott helyszínen az ESZI Sportcsarnokában került sor. A bálnak különös hangsúlyt adott, hogy az a PADOSZ két évtizedes évfordulója ünnepségsorozat jegyében, annak fő eseményeként került megrendezésre. A kitüntetett figyelem megjelent a báli programban, a meghívottak személyében, a zene és egyéb szolgáltatásokban. De megmutatkozott ez a PADOSZ tagok érdeklődésében is, hiszen eddigi rekordunkat megdöntve, közel 300 tag és azok hozzátartozói vettek részt a rendezvényen. A bálra elfogadták meghívásunkat a PADOSZ alapítói és annak két évtizede során meghatározó személyiségei, Gál Rezső, László Pál, Dr. Kiss Mihály, valamint a PADOSZ - szal szoros kapcsolatot ápoló Vértesi Erőmű Zrt. szakszervezeti vezetője Téglás József és Ácsi Péter az Üzemi tanács elnöke. A báli részvételével megtisztelte a PADOSZ-t Dr. Szilágyi József az EVDSZ elnökhelyettese, valamint Dr. Molnár Péter ügyvéd.

A báli konferanszié szerepkörére Kohl Gyöngyi a Paksi Városi Televízió közismert riporter-szerkesztője kapott felkérést, aki médiatapasztalatával és kedves, nőies személyiségével nagyban segítette a program gördülékeny lebonyolítását. A zenét a PADOSZ bálokon először, a GHB Zenekar szolgáltatta a résztvevők egyöntetű lelkesedése és elismerése mellett. A vacsoráról, a jubileumi tortáról, kiváló minőségben a LUSSENIUM Kft. gondoskodott. A rendezvény kiemelkedő eseménye volt a PADOSZ Kiváló Aktivista kitüntetések átadása. Kedves színfoltként a kitüntetetteknek az elismerést olyan személyek nyújtották át, akik valamilyen formában kötődtek a kitüntetett személyhez.

A bál fényét emelte László Boldizsár paksi származású előadóművész fergeteges produkciója, ami minden hallgató szívét megdobogtatta. A szervezésben kiemelt szerepet vállalt a PADOSZ Kulturális Bizottsága, akit nyugdíjas tagjaink is segítettek, tele energiával és tenni akarással.

Az utólagos értékelésből megállapítható, hogy a PADOSZ elmúlt húsz évéhez méltó, magas színvonalú és nagyon jó hangulatú rendezvényt sikerült lebonyolítanunk.

Köszönet érte a szervezőknek és nem utolsósorban a résztvevőknek!

Jövőre ismét lesz PADOSZ Bál! Várunk minden tagtársunkat és kedves hozzátartozóikat!

EVDSZ Országos Értekezlet....

A VDSZSZ VI. Kongresszusán került elhatározásra, hogy a két kongresszus közötti időszakban, évente meg kell rendezni az ún. Országos Értekezletet. Ennek a határozatnak megfelelően került megrendezésre 2009. november 20-án Budapesten, az EVDSZ (VDSZSZ) 9. Országos Értekezlet. Az értekezlet helyszínéül a szervezők a patinás Gellért Hotelt választották, ahol az EVDSZ - hez tartozó szakszervezetek küldöttei közül 170 fő vett részt. A PADOSZ - t az Országos Értekezleten 19 fős küldöttség képviselte.

Az Országos Értekezlet az előzetesen kiküldött program keretében került megrendezésre. Az értekezlet technikai lebonyolítását végző tisztségek, bizottság és annak tagjainak megválasztása után, Gál Rezső elnök fűzött szóbeli kiegészítést az EVDSZ 2009. évi munkájáról szóló írásos beszámolóhoz. A beszámolóhoz több küldött is javaslatot tett, így az EVDSZ Nyugdíjas Tagozatának, az Ifjúsági Tagozatának a vezetője, a VÉRT Szakszervezet elnöke, a PADOSZ elnöke és a DÉMÁSZ Szakszervezet elnöke. Tájékoztatást adott az Országos Értekezletnek az EVDSZ harmadik tagozatának, az Esélyegyenlőségi Tagozatnak a megalakulásáról Kaposvári Tiborné. A beszámolót és az ahhoz kapcsolódó kiegészítéseket a küldöttek egyhangú szavazattal elfogadták.

A beszámolót követően tájékoztatás hangzott el az Állandó Bizottság tevékenységéről, a Pénzügyi Alap működési tapasztalatairól, valamint a Gazdasági és Ellenőrző Bizottság értékelte az EVDSZ pénzügyi és gazdálkodási tevékenységét.

Az Országos Értekezlet során a 2010-es évre vonatkozóan meghatározásra kerültek azok a feladatok, amelyeket az EVDSZ a munkájában kiemelten kíván kezelni, illetve megoldani. A korengedményes kérdéskör továbbvitele, a tagtoborzás, az ágazati sztrájkszabályzat ügye, a bértarifa rendszer kialakítása, valamint az Ágazati Kollektív Szerződés kiterjesztése a villamos iparágban dolgozó, de nem a villamos energia ipari TEAOR szám alá tartozó társaságokra és azok munkavállalóira.

Az Országos Értekezlet zárásaként kitüntetések átadására került sor. Az EVDSZ elnökének javaslatára az EVDSZ legmagasabb kitüntetésében az ún. VD Aranygyűrű kitüntetésben részesült Dr. Tombor Antal, és Moskovszky Ernőné.

B.I.

Ismét PADOSZ Klub! Ismét PADOSZ Klub!

M E G H Í V Ó

Tisztelt PADOSZ tagok és érdeklődők!

A PADOSZ **2009. december 3-án 17** órai kezdettel a PA Zrt. Nyugdíjas Klubjában "**PADOSZ Klub**" rendezvényt tart.

A PADOSZ 20 éves jubileuma alkalmából a Klub meghívott vendége **Pónya József** úr egykori vezérigazgató, a PA Zrt. Igazgatóságának jelenlegi elnöke lesz.

Kérünk benneteket, hogy használjátok ki a kötetlen beszélgetés adta lehetőséget, jöjjetek el, vegyetek részt a rendezvényünkön!

Gyarmathy Katalin

Klubvezető